

Resolució 809/2022, de 22 de setembre

Número d'expedient de la Reclamació: 750/2022

Administració reclamada: Institut Català de la Salut

Informació reclamada: Sobre càrrega de treball dels centres d'atenció primària de l'ICS.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: Ha de ser refusada la concurrència de la causa d'incompetència de la GAIP per tramitar una reclamació que té per objecte una resolució de desistiment, perquè el requeriment d'esmena i la resolució associada de desistiment són simples actes de tràmit en un procediment que, de culminar, acabaria amb una resolució que la GAIP és competent per revisar, de manera que està fora de tota lògica pretendre que qui pot el més (revisar la resolució) no pugui el menys (revisar un dels seus actes de tràmit que provoca indefensió). Contribueixen taé a sustentar aquesta interpretació els principis antiformalista i d'economia processal inherents a la creació de la GAIP, així com la seva missió de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública, que li atribueix l'article 39 LTAIPBG

Paraules clau: Organismes de la Generalitat. Sindicats. Esmena de la sol·licitud. Desistiment. Legitimació. Salut. Centres d'atenció primària. Càrregues de treball.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 18 d'agost de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 750/2022, presentada en representació d'un sindicat contra l' Institut Català de la Salut (ICS), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 8 de juliol de 2022 la persona reclamant demana a l'ICS: "1. D'acord amb la seva especial rellevància i el seu interès públic, còpia de la proposta dels indicadors proposats per la comissió permanent de l'oficina per a la reversió de la sobrecàrrega assistencial a l'atenció primària de l'ICS que han de permetre monitorar la càrrega assistencial, d'acord amb el SISAP, amb una explicació dels indicadors utilitzats: una breu descripció del significat de cadascun dels camps que es reflecteixin en les columnes del document (indicadors utilitzats) o bé la font d'informació on es pugui obtenir aquesta descripció , i una extracció de l'execució d'aquests indicadors, en format de full de càlcul, per cadascun dels EAP de l'ICS. 2. D'acord amb la seva especial rellevància i el seu interès públic, còpia

de la informació sobre el seguiment de la cobertura de les places (per contractació i/o repartiment del contingent) que s'hagi elaborat d'acord amb les funcions pròpies del o de la responsable de l'oficina per a la reversió de la sobrecàrrega assistencial a l'atenció primària de l'ICS. 3. Còpia de tots i cadascun dels estudis de dimensionament i càrregues de treball, o bé la font d'informació d'acord amb l'article 36.2.b) del *DECRET 8/2021 sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública*, que l'ICS hagi elaborat però que no hagi publicat, amb indicació de: a. la data d'elaboració b. la data d'obtenció dels resultats c. una explicació dels indicadors utilitzats: és a dir, una breu descripció del significat de cadascun dels camps que es reflecteixin en les columnes del document (indicadors utilitzats) o bé la font d'informació on es pugui obtenir aquesta descripció. 4. Estudis de dimensionament i càrregues de treball, en format de full de càlcul, de cadascun dels serveis de l'ECAP Veure nota final (i), que estiguin predeterminats (és a dir ja elaborats amb anterioritat), actualitzats a data d'aquesta sol·licitud amb indicació de: a. la data d'obtenció dels resultats, b. explicació dels indicadors utilitzats: una breu descripció del significat de cadascun dels camps que es reflecteixin en les columnes del document (indicadors utilitzats) o bé la font d'informació on es pugui obtenir aquesta descripció . 5. Per a cadascun d'aquells serveis de l'ECAP següents: MG(Medicina de Família), INF (Infermeria), PED (Pediatría), i ODN(Odontologia) sol·licitem que se'ns lliuri, en format de full de càlcul, la informació resultant d'executar tots els indicadors de model d'assignació ja elaborats i predeterminats al portal de monitorització d'indicadors de cada EAP de l'ICS que s'indiquen a continuació amb els corresponents enllaços de l'eina de documentació d'indicadors del SISAP, UMI (<http://sisap-umi.eines.portalics/>): (...) 6. Per a cadascun d'aquells serveis de l'ECAP següents: MG(Medicina de Família), INF (Infermeria), PED (Pediatría), i INFPD (Infermeria pediatria) se'ns lliuri la informació resultant d'executar tots els indicadors de càrrega assistencial ja elaborats i predeterminats al portal de monitorització d'indicadors de cada EAP de l'ICS que s'indiquen a continuació amb els corresponents enllaços de l'eina de documentació d'indicadors del SISAP, UMI (<http://sisap-umi.eines.portalics/>): (...) 7. Per a cadascun d'aquells serveis de l'ECAP següents: MG(Medicina de Família), INF (Infermeria), PED (Pediatría), INFPD (Infermeria pediatria), TS (Treballador/a social), i ODN(Odontologia), se'ns lliuri la informació resultant d'executar tots els indicadors de gestió d'agendes ja elaborats i predeterminats al portal de monitorització d'indicadors de cada EAP de l'ICS que s'indiquen a continuació amb els corresponents enllaços de l'eina de documentació d'indicadors del SISAP, UMI (<http://sisapumi.eines.portalics/>), d'acord amb la disponibilitat indicada: (...) 8. Per a cadascun d'aquells serveis de l'ECAP Veure nota final (i) dels quals l'ICS no disposi d'indicadors del model d'assignació ja elaborats i predeterminats al portal de monitorització d'indicadors, com són els casos dels següents serveis: UAC (Atenció al Ciutadà), TS

(Treballador/a social), GIN (Ginecologia), OFT (Oftalmologia), INFPD (Infermeria pediatria), sol·licitem que se'ns lliuri, en format de full de càlcul, la següent informació per cadascun dels EAP de l'ICS: (...)"

3. El 25 de juliol de 2022 l'ICS requereix a la persona reclamant l'esmena de la sol·licitud, als efectes d'allò previst pel fonament jurídic 5.
4. El 26 de juliol de 2022 el sindicat reclamant presenta una SAIP adreçada al Departament d'Empresa i Treball, que exposa que "el Secretariat Nacional de La Intersindical va acordar en data 8 de juliol de 2022, fer les concretes següents peticions mitjançant una sol·licitud d'informació pública" i sol·licita allò que indicaria el document adjunt, que no ha estat aportat a aquest procediment.
5. La Resolució de l'ICS d'11 d'agost de 2022 declara el desistiment de la persona reclamant en base a les consideracions següents: "En data 8/07/2022 el Sr. xxxx va formular davant l'ICS, actuant en nom i representació de la organització sindical *Intersindical CSC*, una sol·licitud d'informació pública (SAIP) amb número de registre 9015-1394382/2022, que contenia nou peticions diferents. Segon.- En data 25/07/2022, l'ICS va posar a disposició de la persona sol·licitant escrit de requeriment perquè esmenés la manca d'acreditació autèntica de la voluntat de l'organització sindical representada de formular la SAIP, en tant en què en la certificació 688/22, de data 8/07/2022, emesa per la secretària d'Actes del Secretariat Nacional de la Intersindical que s'adjuntava a la sol·licitud, no hi constava acreditada fefaentment la voluntat manifesta de l'òrgan sindical competent per formular cadascuna de les nou concretes i molt extenses peticions efectuades a l'Institut Català de la Salut en la SAIP. El requeriment fou rebut per la persona interessada en data 27/07/2022. Tercer.- Aquest requeriment es va fer amb la finalitat d'esmenar el defecte indicat, d'acord amb l'article 49 de la Llei 26/2010, del regim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en relació amb els articles 5, 9 i 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, atorgant a la persona interessada un termini de deu dies per a l'esmena, tot informant-la que el mes d'agost era hàbil pel que respecta als terminis legals establerts en els procediments en via administrativa i que en cas de no acomplir amb aquest requeriment en temps i forma, es consideraria que desistia de la seva pretensió, tal i com estableix l'article 68.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Quart.- Transcorregut el termini atorgat, la persona sol·licitant no ha dut a terme cap actuació, ni tampoc ha aportat cap document o formulat cap al·legació per esmenar la sol·licitud, ni en els termes requerits ni en cap altre. Conseqüentment, la persona sol·licitant no ha esmenat de cap forma els defectes observats en la seva sol·licitud en el termini atorgat a tal efecte. (...) 2.- L'article 68 de la

Llei 39/2015 (LPACAP) estableix que si la sol·licitud d'iniciació no reuneix qualsevol requisit exigint per la legislació específica aplicable, es requerirà l'interessat perquè, en un termini de deu dies, esmeni la falta o acompanyi els documents preceptius, amb indicació que, si així no ho fa, se'l tindrà per desistit de la seva petició, previ dictat d'una resolució que així ho declari, en els termes de l'article 21.1 de la mateixa Llei. 3.- Efectuat el requeriment i transcorregut el termini per atendre'l sense haver-ho estat, procedeix tenir per desistida a la persona i sindicat actuants de la seva sol·licitud, d'acord amb la normativa aplicable esmentada anteriorment".

6. La Reclamació presentada el 18 d'agost de 2022 fa les següents consideracions: "L'ICS ens dona per desistits de la sol·licitud d'accés a la informació pública tot i que he justificat i acreditat la representació i he atès el requeriment realitzat per l'ICS en temps i forma. L'ICS tampoc no ens ha lliurat la informació". La Reclamació adjunta un certificat del sindicat reclamant, segons el qual el seu Secretariat Nacional, en la seva sessió de 8 de juliol de 2022, va decidir la presentació per la persona reclamant d'una sol·licitud d'informació pública a l'ICS sobre "Dimensionament i càrregues de treball de l'atenció primària de l'ICS", "amb la finalitat de revisar, vigilar i controlar el dimensionament i la càrrega de treball del personal dels equips d'atenció primària de l'ICS". En la mateixa sessió del Secretariat Nacional es "decideix que en cas de desestimació de l'esmentada sol·licitud, o bé en cas que es produeixi silenci administratiu negatiu per part de l'ICS" la persona reclamant presenti la corresponent reclamació a la GAIP.
7. El 29 d'agost de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'ICS i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 19 de setembre de 2022 la GAIP rep l'informe i còpia de l'expedient de l'ICS. L'informe posa de manifest el següent: "La resolució administrativa objecte de la reclamació és la dictada pel Director de persones de l'ICS (per autorització de la Directora Gerent) en data 11/08/2022, en virtut de la qual es declara desistit al representant del sindicat peticionari, per no haver atès el requeriment sobre la manca d'acreditació fefaent de la voluntat sindical de formular la SAIP. Per tant, en aquesta resolució ni s'inadmet, ni s'estima parcialment ni es desestima la SAIP, és a dir, ni la resol ni conté cap valoració sobre el fons de la sol·licitud, o sobre la procedència o improcedència d'atendre-la, ja que es limita a constatar la manca dels requisits legals i jurisprudencials necessaris poder considerar que el sindicat actuant té la voluntat de plantejar-la, i per aquest motiu el dona per desistit aplicant les previsions de la Llei 39/2015 LPCAP, que ordena expressament (arts. 68.1 i 21.1) procedir en aquests termes. Altrament, la resolució impugnada no impedeix de cap

manera que el sindicat actuant pugui reiterar la seva sol·licitud en el futur, com succeeix en tots els casos en què es declara desistit un sol·licitant però aquest no ha perdut el dret d'accionar novament davant l'administració reiterant la mateixa pretensió. Des d'aquesta perspectiva, si bé el contingut de la sol·licitud plantejada pel sindicat actuant fa referència a obtenir informació pública, la resolució impugnada ni inadmet ni resol cap SAIP denegant parcial o totalment l'accés a la informació. Aquesta circumstància té dues conseqüències clares: 1.- Una resolució declarativa de desestiment com la que és objecte de la reclamació no pot ser objecte de reclamació davant la GAIP, en quant aquest supòsit no es contempla entre els susceptibles de dita reclamació, ni en la Llei 19/2014 ni en el Decret 111/2017 (...) Per aquest motiu la resolució declarativa del desistiment contra la qual reclama el sindicat no conté en el seu peu de recurs més esment que un possible recurs a la jurisdicció contenciosa administrativa, mai una reclamació davant la GAIP, ja que aquesta no està prevista en l'ordenament jurídic i no procedeix. 2.- En el negat cas que s'admetés la reclamació, la GAIP no pot substituir a l'ICS i determinar si procedeix o no lliurar la informació, quan ni ha existit silenci administratiu ni s'ha dictat per l'ICS cap resolució sobre el fons de la sol·licitud en cap sentit. La GAIP no disposa d'elements de judici per fer cap pronunciament sobre el contingut de la SAIP sense existir cap pronunciament o valoració prèvia de l'ICS, ja que difícilment pot determinar si en la sol·licitud hi concorren límits o drets de tercers afectats (que podrien justificar una desestimació total, o parcial), o bé si la SAIP, pel seu extens contingut, podria incórrer en alguna causa de inadmissió, com ara per causa de la gran complexitat en l'elaboració o reelaboració de l'extensa informació que es demana. Per aquest motiu, l'estimació de la reclamació, en el negat cas de ser admesa, no podria mai anar més enllà de deixar sense efecte la resolució declarativa del desestiment i ordenar a l'ICS que resolgués la SAIP. En aquest sentit, una actuació diferent de la GAIP, en què aquesta entrés en el fons de la SAIP, esdevindria mancada de fonament per constituir una extralimitació de les seves potestats, extralimitació que quedaria en evidència si tenim en compte que en cap cas seria aquest el resultat d'una impugnació en seu judicial de la resolució declarativa del desistiment. En efecte, si la part reclamant hagués acudit a la jurisdicció contenciosa administrativa (que era l'única via legal que tenia i que desconexem si ha emprat, ja que hores d'ara no han transcorregut dos mesos des de la notificació de la resolució declarativa del desistiment), el jutge en cap cas podria haver concedit més que l'anul·lació de la resolució que donava per desistit al sindicat, en cap cas podria entrar en el fons de la SAIP substituint a l'ICS en la resolució de la mateixa. I si l'autoritat judicial només hauria pogut actuar amb aquest abast, esdevé inversemblant que la GAIP pugui anar més enllà pronunciant-se sobre el fons de la SAIP en seu d'aquesta reclamació i ordenant a l'ICS el lliurament de la informació. Una segona causa d'inadmissió de la reclamació rau en el fet

que la persona que interposa aquesta reclamació davant de la GAIP manifesta actuar facultada en virtut de l'Acord pres pel Secretariat Nacional del Sindicat (segons constaria acreditat en certificació número 688/2022 de 8 de juliol, emesa per la Secretària d'Actes del Secretariat Nacional de la Intersindical de la mateixa data, aportada amb la SAIP), quan en realitat es constata que no ha estat habilitat a fer-ho. En efecte, pel que fa a la formulació de reclamacions davant la GAIP, al final del certificat esmentat només hi consta que el Secretariat Nacional de la Intersindical facultat al senyor xxxx per a formular reclamacions davant la GAIP, literalment, "en cas de desestimació de l'esmentada sol·licitud, o bé en cas que es produeixi el silenci administratiu negatiu per part de l'Institut català de la Salut ...", no existint, per tant, cap habilitació per a reclamar davant la GAIP en nom del sindicat en el supòsit que ens ocupa. Es constata, per tant, que cap facultat va atorgar l'òrgan estatutari sindical per reclamar davant la GAIP contra una possible resolució declarativa del desistiment, circumstància que altrament és del tot lògica i coincident amb el criteri que sosté l'ICS, ja que no existint competència de la GAIP per atendre reclamacions amb aquest objecte, no tenia cap sentit que el sindicat facultés al Sr. xxxx per a fer-ho. (...) Tal i com consta en l'antecedent primer d'aquest informe, en data 8 de juliol de 2022, el Sr. xxxx, en representació de la Intersindical CSC va adreçar una sol·licitud d'informació pública, amb número de registre 9015-1394382/2022 a la Direcció Gerència de l'Institut Català de la Salut, en la qual adjuntava un document de sol·licitud adjunt extens de 31 pàgines, de les quals n'hi havia 7 pàgines que corresponien, ni més ni menys, al sol·licito d'aquesta sol·licitud d'informació pública. L'Institut Català de la Salut va constatar la manca d'acreditació autèntica de la voluntat de l'òrgan actuant de formular la SAIP en aquests termes, en tant que en el certificat 688/22 de 8/07/2022 de la Secretària d'Actes del Secretariat Nacional de la Intersindical no hi constava acreditada de forma fidedigna, en els termes legalment i jurisprudencial exigibles, la voluntat manifesta de l'òrgan estatutari sindical competent per vincular al sindicat manifestant la voluntat de formular una sol·licitud d'informació pública, pel que respecta a cadascuna de les extenses nou peticions efectuades per la persona sol·licitant en aquesta sol·licitud. En aquest sentit, la persona sol·licitant adjuntava a la SAIP una certificació on només feia referència al títol de la sol·licitud d'informació pública "Dimensionament i càrregues de treball de l'atenció primària de l'Institut Català de la Salut", sense adjuntar cap document justificatiu de la reunió del Secretariat Nacional de la Intersindical, de data 8 de juliol de 2022, on quedés acreditada fefaentment la voluntat sindical de demanar cadascuna de les nou extenses peticions efectuades a l'Institut Català de la Salut. La jurisprudència del Tribunal Suprem, així com dels diferents Tribunals Superiors de Justícia han establert una consolidada jurisprudència en referència a la formació i acreditació de la voluntat sindical per actuar enfront tercers, voluntat que s'ha d'articular mitjançant acord adoptat per l'òrgan estatutari

competent i facultat per a vincular al sindicat (...) Tal i com la jurisprudència consolidada estableix, la manca d'acreditació fefaent en la formació de la voluntat de l'òrgan competent de decisió en una persona jurídica és un defecte de legitimació ad causam, que impossibilita la continuació del procediment per manca de legitimació de la persona sol·licitant. És aquesta constància fidedigna de l'existència de la voluntat del Secretariat Nacional de la Intersindical en formular aquesta sol·licitud d'informació pública en els precisos termes com ha estat formulada, el motiu de requeriment d'esmena efectuat per l'ICS. En primer lloc, perquè el sol·licito formulat en aquesta sol·licitud és molt extens (7 pàgines), contenint en concret nou peticions molt extenses, motiu pel qual l'acreditació efectuada en un certificat en el que només s'enumera el nom de la sol·licitud d'informació pública "Dimensionament i càrregues de treball de l'atenció primària de l'Institut Català de la Salut" no deixa constància fidedigna de la voluntat de l'òrgan estatutari competent de voler demanar en aquests termes la sol·licitud d'informació pública objecte d'aquest informe. L'esmena d'aquest defecte processal no hauria de comportar cap actuació addicional per part del sindicat sol·licitant en tant que aquesta reunió del Secretariat Nacional de la Intersindical hauria d'estar transcrita en la seva corresponent acta. Però, a més, cal posar de manifest que l'acreditació de la voluntat de l'òrgan competent no és un mer tràmit burocràtic, que es pugui salvar amb una simple certificació de dubtosa versemblança efectuada a corre-cuita minuts abans de registrar la sol·licitud d'informació pública. Més si tenim en compte que la persona sol·licitant és el secretari general d'una organització sindical, qui està més que acostumat a interposar recursos contenciosos administratius, recursos en via administrativa o a formular centenars de sol·licituds davant l'ICS o altres AAPP, moltes d'elles SAIP's. Per tant, aquesta constància fidedigna de la voluntat de l'òrgan actuant en cap cas és una actuació aliena als requisits exigits en un procediment administratiu, de la que el Sr. xxxx en pugui ser desconexedor. En conseqüència l'Institut Català de la Salut, d'acord amb l'article 68 de la Llei 39/2015 LPACAP, va requerir a la persona sol·licitant l'acreditació autèntica de la voluntat de l'òrgan actuant, en tant que en aquest certificat emès per la secretària d'Actes del Secretariat Nacional de la Intersindical, no quedava acreditada fefaentment la voluntat manifesta de l'òrgan col·legiat corresponent, en relació amb la, formulació de cadascuna de les nou extenses peticions efectuades a l'Institut Català de la Salut en aquesta SAIP. Una vegada va finalitzar el termini de deu dies hàbils des de la recepció per part del senyor xxxx del requeriment d'esmena esmentat, sense que hagués arribat a aquesta Unitat d'Informació (requeriment efectuat per la Direcció Gerència de l'ICS i notificat telemàticament des d'aquesta Unitat d'Informació) i sense rebre cap comunicació de la persona requerida, ni formal, o informal, ni haver-se dut a terme cap actuació material d'esmena per part de la persona sol·licitant, per tal de donar compliment al requeriment,

en data 11 d'agost de 2022, tres dies més tard de la finalització del termini atorgat per esmenar, l'Institut Català de la Salut va resoldre declarar desistit al Sr. xxxx de la SAIP formulada en data 8 de juliol de 2022 davant l'Institut Català de la Salut. L'actuació del sindicat actuant en relació amb el requeriment efectuat per l'ICS esdevé manifestament mancada de la mínima diligència exigible, especialment si tenim en compte que aquest sindicat i/o els seu representants han formulat davant l'ICS, des de l'aprovació de la Llei 19/2014, centenars de peticions d'informació sindical i quasi bé un centenar de SAIP's pròpiament dites, sense que fins ara s'hagi constatat una actuació com la produïda en aquest cas. En el cas que ens ocupa costa entendre com és possible que presentada la SAIP davant l'ICS, i essent requerit clarament per aquest per esmenar la sol·licitud, la resposta al requeriment s'adreçà a un Departament de la Generalitat totalment aliè a l'ICS, actuació que la direcció gerència de l'ICS desconeixia quan va donar per desistit al reclamant i que s'ha pogut constatar a partir del moment en què l'ICS ha rebut la reclamació davant la GAIP, en la qual el sindicat recurrent manifesta que sí havia donat resposta al requeriment de l'ICS i adjunta un document que, se suposa, així ho acreditaria (però que en realitat, tampoc no ho acredita). En efecte, entre la documentació tramesa per la GAIP a l'ICS adjunta a la Reclamació, hi consta una sol·licitud telemàtica de data 27/07/2022 i numero de registre 9015-1545438/2022, adreçada pel sindicat reclamant al Departament d'Empresa i Treball, en l'assumpte de la qual, no obstant, tampoc no consta pas que es tracti de la resposta sindical al requeriment de l'ICS. L'ICS tampoc no pot saber si en aquesta sol·licitud adreçada a un tercer contenia en annex la resposta al requeriment de l'ICS (malgrat en la reclamació s'afirmi que el sindicat sí va respondre al requeriment de l'ICS), perquè l'ICS no ha rebut (ni tampoc sap si realment existeix) l'arxiu annex a dita sol·licitud, que consta com a "Petició_Secretariat_nacional_a_ICS_sign.pdf" (el nom de l'arxiu tampoc apunta a que contingui la resposta al requeriment) i, per tant no pot saber si aquest arxiu contenia o no la resposta al requeriment de l'ICS ni en quins termes s'havia respost al requeriment (si fos el cas). Altrament, entre els arxius pròpiament annexats amb la mateix reclamació, tampoc consta que la part reclamant hagi adjuntat la resposta donada al requeriment de l'ICS. Per tant, hores d'ara, ni l'ICS ni tampoc, entenem, la GAIP, poden saber si efectivament el sindicat requerit va respondre o no al requeriment de l'ICS, i sí ho va fer, en quins termes, als efectes de poder fer cap mena de valoració sobre si s'havien de considerar adequadament esmenats els defectes de la sol·licitud objecte de requeriment. Ateses aquestes circumstàncies, és presumible que si s'hagués conegut abans de declarar el desistiment que el requeriment havia estat atès pel sindicat, la declaració de desistiment també s'hauria produït, ja que tot sembla indicar que en annex al suposat escrit de resposta al requeriment, o bé realment no s'adjuntava cap document, o bé no s'adjuntava cap document que contingués l'esmena requerida, consistent en que el

sindicat acreditats fefaentment la voluntat manifesta del seu òrgan estatutàriament competent (Secretariat Nacional de la Intersindical) de formular les nou concretes i molt extenses peticions efectuades a l'Institut Català de la Salut. Per aquest motiu, l'ICS considera que la resolució declarativa del desistiment dictada, objecte d'aquesta reclamació davant la GAIP, era i és plenament ajustada a dret en tot cas”.

Fonaments jurídics

1. *Inadmissibilitat de la Reclamació*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. L'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que incompleixin els preceptes precedents del mateix Reglament, inclosos, per tant els requisits de l'article 29.

L'ICS invoca dues causes d'inadmissibilitat de la Reclamació.

En primer lloc, la incompetència de la GAIP per tramitar una reclamació que té per objecte una resolució de desistiment, ja que aquesta eventualitat no està prevista pels articles 39 LTAIPBG i 29 RGAIP. La concurrència d'aquesta causa d'incompetència ha de ser refusada perquè el requeriment d'esmena i la resolució associada de desistiment són simples actes de tràmit en un procediment que, de culminar, acabaria amb una resolució que la GAIP és competent per revisar, de manera que està fora de tota lògica pretendre que qui pot el més (revisar la resolució) no pugui el menys (revisar un dels seus actes de tràmit que provoca indefensió). Contribueixen també a sustentar aquesta interpretació els principis antiformalista i d'economia processal inherents a la creació de la GAIP, així com la seva missió de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública, que li atribueix l'article 39 LTAIPBG.

En segon lloc, la manca de legitimació de la persona reclamant per presentar la Reclamació, atès que la facultat que li atribueix l'òrgan competent per fer-ho (el Secretariat Nacional) té únicament per objecte els casos de desestimació o de silenci administratiu negatiu per part de l'ICS, i en aquest cas no s'ha produït ni una cosa, ni l'altra, sinó un desistiment. S'ha d'estimar la concurrència d'aquesta causa d'inadmissibilitat, perquè la decisió del Secretariat Nacional

del sindicat reclamant és efectivament molt restrictiva (quan podria haver estat més oberta, com ara autoritzant la persona reclamant a reclamar la GAIP en cas d'insatisfacció de la sol·licitud per qualsevol causa, o més sistemàtica, recollint com a mínim els possibles objectes de les reclamacions previstos per l'article 29 RGAIP), de manera que, deixant al marge el desistiment, deixa fora de l'autorització per reclamar altres possibles situacions, com ara casos de silenci positiu o de manca d'accés material a la informació. En aquest cas no hi ha una desestimació de l'ICS, ni silenci negatiu (en part, perquè el desistiment declarat per l'ICS, mentre sigui vigent, interromp el còmput del termini i, en part, perquè en cas de produir-se silenci, podria ser positiu, de manera que l'acte de tràmit en què constitueix el desistiment es podria incardinar perfectament en un procediment que podria finalitzar amb un acte presumpte estimatori).

Ateses les anteriors consideracions, la Reclamació ha de ser inadmesa per manca d'acreditació de la legitimació necessària per interposar-la.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de setembre de 2022, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 750/2022 per manca d'acreditació de la legitimació necessària per interposar-la i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.